

OSZCZERZANIE (2) *sb n*

oszczerzanie, [oszczyrzanie].

N sg oszczerzanie (2); -é (1) (tak też Cn), -(e) (1).

Sł stp brak, Cn: oszczerzanie, Linde XVI w. s.v. oszczerzać się.

Pokazywanie zębów w uśmiechu, rodzaj uśmiechu, grymasu; drwina; risus dentium PolAnt; sanna Calep; nudatio dentium, rictus ad aures dehiscens Cn (2) : Sanna, Irrisio, quae [...] ab occipitio distorto ore et labris contractis fit, anteriorum dentium ostentatione – Oszczerzanie. Calep 944a.

[W połączeniu szeregowym: sftáło lie vřágánie/ ošcžyrzanie/ nálmiewánie/ nátržálie niewinne [...] od rozmáitých á mizerných ludzi Pánu nářzemu Iezufowi Kriftufowi GrzegŹarnPos 1582 3/785 (Linde s.v. oszczerzać się).]

Wyrażenie: »oszczerzanie zębów w śmiechu« (1): Vbior káždego/ y ošcžerzanie zębów w śmiechu [risus dentium] [oščerzanie zębów w śmiechu WujBib]/ y chod człowieczy okázuią kto ieft. BudBib Eccli 19/27.

Cf OSZCZERZAĆ